

RADIŠANA KĀ BĪBELES TĒMA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 2. nod., Mat. 19:4-6, Ps. 8, Īj. 38:1-21, 42:1-6, Jes. 45:18, Ap. d. 17:22-31.

ATMIŅAS PANTS:

„Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām; viņš sauca stiprā balsī: "Bistieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus." (Atkl.14:6, 7).

1 Moz. 1:1 – 2:3 ir pamats daudziem pantiem par radišanu, kas atrodami Rakstos. Dažas atsauksmes uz 1. Moz. 1. nodaļu ir skaidras, citas – ne tik tiešas. Netiešās atsauksmes bieži ietver noteiktu vārdu vai domu atkārtojumu, tiešā veidā necitējot pantu, piemēram, 2. Kor. 4:6: „Jo Dievs, kas ir sacījis, lai gaisma aust no tumsības, ir atspīdējis mūsu sirdīs, lai dotu Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā.” Turpretī tieša atsauksme ir Ebr. 4:4: „Jo par septīto dienu Viņš kaut kur tā ir teicis: un Dievs septītajā dienā atdusējās no visiem Saviem darbiem.” Šeit ir citēts 1. Moz. 2:2.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim dažādas vietas Bibelē, kas norāda uz 1. Moz. ziņojumu un parāda, kā citi Bībeles rakstnieki ir sapratuši to kā burtisku cilvēku izcelsmes aprakstu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. janvārī!

RADIŠANA 1. MOZ. 2. NODAĻĀ

„Šis ir stāsts par debesīm un zemi, kad tās tapa radītas. Laikā, kad Dievs Tas Kungs zemi un debesis radīja.” (1. Moz. 2:4).

1. Moz. 1-2:3 ir pirmais ziņojums par Dievu, kas radījis mūsu pasauli. Tas veido pamatu visām pārējām patiesībām, kurām mēs kā kristieši ticam.

Bet ziņojums par radīšanu šeit nebeidzas. No 1. Moz. 2:3 līdz pat nodaļas beigām mums ir dots sīkāks apraksts, īpaši attiecībā uz Ādama un Ievas radīšanu. Tādējādi mums vajadzētu skaidrot 1. Moz. 2:4 (citēts augstāk) kā ievadu detalizētākam stāstam par Ādama un Ievas radīšanu, kas īsumā ir apkopots 1. Moz. 1:26-29. Daži mūsdienu zinātnieki apgalvo, ka starp 1. Moz. 1. un 2. nodaļu pastāv konflikts, bet Mozum un citiem Bībeles rakstniekiem tas gan būtu pārsteigums. Ja stāsti būtu savstarpēji konfliktējoši, Mozus nekad tos nebūtu uzrakstījis, īpaši vēl tik tuvu blakus. Konflikts nav Bībeles nodaļās, bet gan tās lasītājos.

Izlasi Mat. 19:4-6. Kā Jēzus apstiprina 1. Moz. 1. un 2. nodaļas vēsturisko patiesumu? _____

Atbildot uz farizeju jautājumu par šķiršanos, Jēzus citēja gan 1. Moz. 1:27, gan 2:24, parādot, ka Viņš uzskatīja abas nodaļas kā viena vēsturiskā notikuma – pasaules un cilvēces radīšanas – aprakstu. Vai mums ir vajadzīgi vēl kādi pierādījumi tam, ka 1. Mozus grāmatas 1. un 2. nodaļa ir saskanīgi ziņojumi par radīšanu – par mācību un doktrīnu, kas ir mūsu eksistences un nolūka pamats? Mēs šeit neesam nejaušības pēc, mēs šeit neesam sagādīšanās pēc; mēs esam būtnes, kas radītas pēc Dieva līdzības, un radīšanas stāsts 1. Mozus grāmatā, kā to atklāj 1. un 2. nodaļa, ir īpaša, mums dota Dieva atklāsme par mūsu izcelšanos.

Izlasi 1. Moz. 2. nodaļu. Kā tā palīdz mums labāk saprast, ko nozīmē būt cilvēkam, būt radītam pēc Dieva līdzības un būt apveltītam ar brīvu gribu? _____

RADĪŠANA PSALMOS

Izlasi Ps. 8! Kādu saikni tu vari saskatīt ar 1. Moz. 1. nodaļu? _____

Izlasi Ps. 104. Ievēro, kā šis psalms slavē Dievu par Viņa labestību, ko atklāj gan radīšana, gan Viņa aizgādība? Nosaki, kāda saikne ar 1. Moz. 1. nodaļu ir sekojošos pantos no Ps. 104:

2. p. _____

5.-7. p. _____

7.-9. p. _____

14. p. _____

19. p. _____

25. p. _____

Ievēro, kā psalma tematiskā secība atbilst 1. Moz. grāmatas tematiskajai secībai. Viscaur dzīvi atklāta dzejiskā tēlainība, un tās vēsts skaidri ietver Dieva spēku, gudrību un labestību, kā arī visas radības atkarību no Radītāja. Psalmos nav neviena mājiņa, ka 1. Mozus grāmatas ziņojumu nevajadzētu uztvert burtiski.

Izlasi šos pantus no Psalmiem, kas ir savstarpēji saistīti ar 1. Moz. 1. nodaļu!

Ps. 24:1, 2 _____

Ps. 33:6 _____

Ps. 74:16, 17 _____

Ps. 89:11 _____

Psalmi ir pilni ar slavu Radītājam. Dažreiz tā ir izteikta valodā, kas atgādina 1. Moz. 1. nodaļu, citreiz valoda ir vairāk vispārīga; bet visos gadījumos radīšanas apraksts saskan ar 1. Moz. 1. nodaļu un atgādina mums par 1. Moz. grāmatas lomu, lai mēs saprastu savu kā Dieva dēlu un meitu izcelšanos.

RADIŠANA ĪJABA GRĀMATĀ

Izlasi Īj. 38:1-21. Ievēro, kā radišanas tēma ir atklāta sekojošajos pantos.

4.-7. p. _____

8.-11. p. _____

12. p. _____

16. p. _____

19. p. _____

Ir svarīgi atcerēties Ījaba grāmatas kontekstu. Ījaba dzīvē bija notikusi liela traģēdija, un viņš cīnījās, lai saprastu, kā tas varēja notikt ar viņu, uzticīgu Dieva sekotāju. No 38. līdz 41. nodaļai Kungs turpina runāt par Savu radošo spēku, atbildot uz Ījaba sāpju pilnajiem jautājumiem.

Izlasi uzmanīgi Ījaba atbildi Kungam Īj. 42:1-6. Kāpēc Ījabs tā atbildēja un ko mēs varam mācīties no šīs atbildes tādu, kas varētu palīdzēt mums uzticēties Dievam savās personīgajās traģēdijās? _____

Ījaba nespēja izskaidrot radišanas jautājumus lika viņam atzīt Dieva varenumu un uzticēties Viņam, neņemot vērā neko, kas bija noticis. Mēs arī atklājam, ka nesam spējīgi atbildēt uz daudziem jautājumiem par radišanu, un Ījaba piemēram vajadzētu iedrošināt mūs uzticēties Dievam, vienalga, kas notiek. Daudzi jautājumi no visām dzīves jomām paliks neatbildēti, vismaz šobrīd. Mums būs vesela mūžība, lai saņemtu paskaidrojumus par to, kas tagad šķiet neizprotams.

Galvenais ir tas, ka caur radišanas brīnumiem mums vajadzētu mācīties uzticēties neizmērojamajai Dieva mīlestībai un spēkam.

Mums, kas dzīvojam pēc krusta notikumiem, ir iespējams redzēt Radītāju arī kā mūsu krustā sisto Pestītāju. Šāda iespēja Ījabam nebija. Cik daudz vairāk tad mums vajadzētu uzticēties Kunga labestībai pret mums, zinot, ko Viņš ir izdarījis mūsu labā?

RADIŠANA PRAVIEŠU GRĀMATĀS

„Tā saka Tas Kungs, kas radīja debesis, Dievs, kas veidoja zemi, – Viņš to nav radījis kā tukšu vietu, bet lai tā būtu apdzīvota. „Vienīgi Es esmu Tas Kungs, cita nav neviena.” (Jes. 45:18).

Jes. 45:18 uzsver Dieva nodomu sagatavot cilvēkiem vietu, kur dzīvot. Tāpēc zemes piemērotība dzīvošanai nav nejaušība.

Aplūkosim dažas zemes iezīmes, kas padara to derīgu cilvēka dzīvei, pretēji citām planētām mūsu saules sistēmā. Pirmkārt, bagātīgi ir pieejams ūdens. Ir pierādījumi par ūdens aktivitāti uz Marsa, bet uz šīs un uz citām blakus zemei esošajām planētām nav pastāvīgu ūdens avotu. Vēl viena unikāla zemes iezīme ir atmosfēras sastāvs, kurā ir aptuveni 21% skābekļa un 78% slāpekļa. Citām planētām ir atmosfēras, kurās dominē vai nu oglekļa dioksīds vai hēlijs, bet tikai zemei ir atmosfēra, kas piemērota dzīvībai. Temperatūras amplitūda virs zemes ir piemērota dzīvībai, atšķirībā no visām citām planētām mūsu saules sistēmā. Tas ir saistīts ar dažādu faktoru kombinācijām, ieskaitot zemes attālumu no saules, atmosfēras sastāvu, zemes masu un tās rotācijas ātrumu, kas nosaka dienas un nakts garumu. Visas šīs iezīmes un vēl arī citas padara zemi par vienīgo zināmo planētu, kas piemērota dzīvības uzturēšanai.

Kā šie panti ir saistīti ar notikumiem, kas aprakstīti 1. Moz. 1. nodaļā?

Jes. 44:24 _____

Jes. 45:12 _____

Jer. 51:15, 16 _____

Am. 4:13 _____

Jonas 1:9 _____

Cef. 12:1 _____

Pārdomā, kādi jautājumi ir saistīti ar mūsu izcelsmi un kāpēc pareiza to izpratne ir tik svarīga mūsu izpratnei par to, kas mēs esam, kāpēc mēs esam šeit un uz ko mēs varam cerēt, jo pasaule pati par sevi nepiedāvā vispār nekādu cerību. _____

RADIŠANA JAUNAJĀ DERĪBĀ

Izlasi Ap. 17:22-31. Kādos apstākļos tika runātā šī svētruna? Kas bija pirmā tēma, ko viņš izklāstīja šiem mācītājiem vīriem pēc iepazīstināšanas ar savu tēmu? 24., 25. pants. Ko Pāvils saka, kādas ir attiecības starp Dievu Radītāju un cilvēkiem? 26. – 28. pants.

Bez šaubām, Pāvila klausītāji bija divas filozofu grupas, zināmas kā stoiķi un epikūrieši. Stoiķi apgalvoja, ka dabā ir reāli redzams tās nolūks, bet epikūrieši to noliedza. Viņiem nebija istā Dieva atziņas, bet viņu argumenti par nodomu bija līdzīgi daudziem argumentiem, par kuriem diskutē arī mūsdienās.

Svarīgais šeit ir tas, ka savā liecībā šiem pagānu domātājiem un intelektuāļiem Pāvils tiešā veidā ķeras pie argumenta par to, ka Kungs ir visas cilvēces un visu lietu Radītājs. Pāvilam bija maz kopīga ar šiem cilvēkiem, tāpēc viņš uzreiz ķērās pie tā, kas viņiem bija kopīgs – pie fakta, ka viņi eksistē, un no tā – pie nenoliedzamas realitātes, uz ko viņš mēģināja balstīt savu argumentu. Tādējādi mēs atkal redzam radišanu kā izšķirošu tēmu Rakstos.

Aplūko sekojošos pantus: Mat. 19:4-6, Marka 2:27, Lūk. 3:38, Jāņa 1:1-3, 2. Kor. 4:6, Ebr. 4:4, Jēk. 3:9, 2. Pēt. 3:5, Jūdas 11, 14. Cik fascinējoši, ka katrs no šiem Jaunās Derības autoriem vai nu tiešā vai netiešā veidā ir atsaucies uz 1. Mozus grāmatas radišanas stāstu, kas vēl vairāk pierāda, cik vispārīgi atzīts bija Mozus izcelšanās ziņojums visu Bībeles rakstnieku vidū.

Izlasi Atkl. 4:11 un 10:5, 6. Ko Debesu būtnes saka par Dievu kā Radītāju? _____

Radišana nebija nejaušība, bet tā notika pēc Dieva gribas. Otrā rakstvieta satur skaidru norādi uz 2. Moz. 20:11. Un atkal, kā tas ir Jāņa 1:1-3, Jānis parāda, ka viņam ir zināms radišanas stāsts un viņš tam uzticas. Cik muļķīgi, ja mēs tam neticam!

TĀLĀKĪEM PĒTĪJUMIEM:

Bībele ir grāmata par Dievu un Viņa attiecībām ar mums, cilvēkiem, un ar mūsu pasauli. Radišanas nedēļas notikumi ir unikāli un pārdabiski. Tie stāv ārpus zinātnisku pētījumu loka vismaz divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, tie ir notikumi, kas ir notikuši tikai vienreiz. Zinātnei šādi notikumi sagādā grūtības, jo tie nevar tikt atkārtoti un pārbaudīti atšķirīgos apstākļos. Otrkārt, radišanas notikumi bija pārdabiski. Tie nav dabīgs rezultāts tam, kā Dievs uztur radīto pasauli, bet tie ir īpaši, tieši Dieva darbi. Zinātne nodarbojas tikai ar sekundāriem jautājumiem un vismaz šobrīd nepieņem paskaidrojumus, kas atkarīgi no tiešas Dieva rīcības. Tāpēc ka radišanas notikumi ir vienreizēji un pārdabiski, tie atrodas ārpus zinātnes sniedzamības robežām.

Šis jautājums ir svarīgs tāpēc, ka cilvēka uzskati par savu izcelsmi ietekmē viņa uzskatus par cilvēka dabu un identitāti. Saprast savu izcelsmi ir tik svarīgi, ka Dievs to ir nolīcis kā pirmo tēmu Bībelē, un Bībeles vēsts ir balstīta uz radišanas ziņojuma vēsturiskumu. Teikt, ka mēs varam uzzināt isto mūsu pasaules vēsturi no zinātnes, nozīmē teikt, ka to var izskaidrot, neatsaucoties uz kādu tiešu Dieva darbību – tā ir kļūda, kas vada pie nākamās kļūdas.

„Cilvēki var censties izskaidrot radišanu dabiskā ceļā, ko Dievs nekad nav atklājis. Bet cilvēku zinātne nevar izpētīt Debesu Dieva noslēpumus un izskaidrot pārsteidzošos radišanas darbus, kas ir visvarenā spēka noslēpums, tieši tāpat kā tā nevar parādīt, kā ir radies Dievs.” Elena Vaita „The Spirit of Prophecy”, 1. sēj., 89. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Radišana ir dominējoša tēma visā Bībelē. Vai ir kādi pierādījumi, ka Bībeles rakstniekiem ir bijuši dažādi uzskati par radišanu vai ka kādam no viņiem būtu bijušas šaubas par kādu no 1. Mozus grāmatas daļām? Kāpēc šī atbilde ir tik svarīga?

2. Kā tu domā, kādi varētu būt iemesli, kāpēc cilvēks izvēlas atnest domu par to, ka daba ir radīta ar iepriekšēju nodomu un ka tā ir rūpīgi izplānota?

3. Jēzus apstiprināja Mozus autoritāti (Lūk. 16:29-31), ieskaitot radišanas stāstu (Marka 2:27, 28; Mat. 19:4-6). Ņemot vērā šo faktu un Jēzus piemēru, kādai vajadzētu būt mūsu attieksmei pret radišanas stāstu?